

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Die Eresburg, Ober- und Niedermarsberg nebst Umgegend in Gegenwart und Vergangenheit

Fischer, Johann Wilhelm

Paderborn, 1889

Beilage Nr. II. 1104 bekundet Graf Erpo von Padberg die von ihm im Jahre 1101 geschehene Stiftung des Klosters Flechtorf.

urn:nbn:de:hbz:466:1-8726

Beilage Nr. II.

1104 bekundet Graf Erpo von Padberg die von ihm
im Jahre 1101 geschehene Stiftung des Klosters
Fletorf.

(Nach dem Abdruck in Fürstenberg monum. Paderb. p. 141.)

In nomine domini. Erpo dictus Comes in Padberg. Ad notitiam omnium fidelium peruenire desideramus, quod nos ad honorem domini nostri Jesu Christi et sanctae eius genetricis virginis Mariae et super reuerenda ossa beati Landolini confessoris, quae sanctae memoriae Baduradus Paderbornensis Episcopus de dioecesi Cameracensi transtulit et in loco qui dicitur Boca, integraliter deportauit, nouellam plantationem religionis s. Benedicti construximus, super fluvium qui dicitur Lippia, quod opus structurae meae consilio et adiutorio domini Henrici Paderbornensis Episcopi inceptum comites de Nitehe minis et terroribus, ne perficeretur impedierunt, asserentes se veros heredes loci illius esse post mortem dominae Beatricis conjugis nostrae. Unde inito consilio praedicti Episcopi transmigravimus Abbatem et fratres eius, qui cum ipso erant, in villam nostram quae vocatur Fletorp, et ibi incepimus structuram nostram consummare anno gratiae M^o. C^o. I^o. ad honorem piae matris et ut ardentius instarem benignissimus Dominus flagello suo me torpentem excitavit hoc modo. Quodam tempore oppidanis in Horhusen forte injuste in tantum offensus ut incendio oppidum totaliter destruere et consumere vellem et iam ignem immittentem quidem de ipsis oppidanis, ad Ecclesiam s. Magni gloriosi martyris fugientes, imaginem crucifixi domini rapuerunt et eam ferentes obviam, mihi furenti processerunt. At ego prae furore rationem non capiens ad portatores crucifixi

evaginato gladio ut stultus miser irrupi et quod crucifixo pro corona capiti impositum est, percussi et partem in terram dejeci. Nec sine mora ultio divina defuit, nam digiti mei, quibus ferrum ad contumeliam sanctarum reliquiarum strinxeram in volam manus contracti praesentiam et iram aeterni judicis ibi adesse persensi. Tunc igitur ejus flagello castigatus et tamen de eo quod scriptum est; flagellat omnem filium quem recepit, fiduciam sumens, praesumebam a misericordia dei me diligi, quod merebar affligi, praefatae Ecclesiae beati Magni de meis possessionibus mansum unum et monasterio meo Fletorpensi omnia mea et me ipsum, ministeriales meos cum beneficiis et possessionibus, item servos omnes mihi in hoc consentientes, dominae meae perpetuae virgini Mariae contradidi. Constituto et praesenti scripto sigillo nostro roborato jubeo ut post mortem meam aliam personam ecclesiasticam abbas et qui cum eo sunt fratres eligant et ei proprietatem monasterii mei tradant et ejus consilio et permissione advocatum ad tempus unius anni vel duorum si opus sit eligant, finito vero advocatae suae termino, iterum si necesse sit, non de progenie prioris, sed alium ut caveatur ne aliquis in advocatia hereditario jure succedere possit. Ministeriales mei, qui modo sunt ministeriales Monasterii, in quacunque parochia moriantur, sepulturam in praedicto meo monasterio eligant et habeant, et optimum equum, quem quis habeat, et arma ibidem offerat. Jura vero in accipendis vel dandis haereditatibus, secundum jura ministerialium, ubi se tradiderint, habeant. Actum anno M^o C^o IV tertio Nonas Julii.